

به نام خدا

خبرنامه کمیته حقوق بشر (۱)

فهرست مطالب

مقدمه	۱
۱. اقدامات و مواضع پارلمانی	۲
۲. اقدامات و مواضع دولت‌ها	۷
۳. مواضع نهادهای بین‌المللی حقوق بشر	۱۱
۴. اقدامات و مواضع گروه‌های مخالف	۱۳

خبرنامه کمیته حقوق بشر (۱)

مقدمه

حقوق بشر اگرچه یکی از مفاهیم اساسی در نظام بین‌الملل است که به‌عنوان اصول اولیه و حقوق شناخته شده افراد و گروه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرد، اما همواره دستاویز و بهانه‌ای در دست کشورهای قدرتمند برای مداخله در امور داخلی کشورهای دیگر بوده است. این مسئله امروزه از اهمیت بیشتری نیز در گفتمان حقوق بشری کشورهای غربی برخوردار شده، به‌گونه‌ای که از مداخلات بشردوستانه و اعمال تحریم‌های حقوق بشری به‌عنوان ابزاری برای اعمال فشار علیه سایر کشورها استفاده می‌شود. در این شرایط با توجه به اعمال تحریم‌های حقوق بشری آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران، همچنین ادعاهای آمریکا، اتحادیه اروپا و برخی نهادهای حقوق بشری بر نقض حقوق بشر توسط ایران و تحریم مقامات و مسئولین نظام، مسلماً اطلاع از مواضع دولت‌های غربی و به‌خصوص اقداماتی که کنگره آمریکا، پارلمان اروپا، نهادهای بین‌المللی حقوق بشر یا گروه‌های اپوزیسیون نسبت به حقوق بشر در ایران اتخاذ می‌کنند، از اهمیت زیادی برخوردار است. به همین منظور خبرنامه کمیته حقوق بشر تلاش دارد تا با اطلاع‌رسانی به‌موقع و پوشش اخبار مرتبط با مواضع و اقدامات کشورهای غربی، نمایندگان محترم را در امر سیاستگذاری کلان و اتخاذ رویکرد فعالانه به‌ویژه در زمینه حقوق بشر یاری رساند. لازم به ذکر است مطالب و اخبار مندرج، بدون دخل و تصرف در متون آورده شده و به منزله تأیید آنها از جانب دفتر مطالعات سیاسی مرکز پژوهش‌ها نیست.

۱. اقدامات و مواضع پارلمانی

۱-۱. ارائه لایحه تقویت قوانین تحریم ایران در مجلس نمایندگان آمریکا

لایحه تقویت قوانین تحریم ایران در مجلس نمایندگان آمریکا توسط خانم ایلنا راس لتینن، رئیس و هاوارد برمن، نایب رئیس کمیته روابط خارجی این مجلس به‌منظور تقویت قوانین تحریم ایران با هدف رها کردن فوری فعالیت‌هایی که آنها تولید سلاح هسته‌ای توسط ایران و سایر فعالیت‌های تهدیدکننده آن می‌نامند ارائه شده است و در این لایحه نمایندگان خواستار اعمال تحریم‌های جدیدی علیه سپاه پاسداران، فعالیت‌های تولید سلاح هسته‌ای و تشدید تحریم‌ها علیه ناقضان حقوق بشر، شده است.

لایحه باید توسط هر دو مجلس نمایندگان و سنا تصویب و سپس توسط رئیس‌جمهور قبل از تبدیل شدن به قانون امضا شود. این لایحه در ۲۳ اردیبهشت‌ماه (۱۳ می ۲۰۱۱) مطرح شده و در مراحل اولیه روند قانونگذاری است و هم‌اکنون در کمیته‌های مربوطه در حال بررسی است.

امضاکنندگان لایحه نمایندگان خانم راس لتینن، برمن، رویس، شرمن، برتون از ایالت ایندیانا، داچ، چابوت و آکرمن هستند.

این لایحه از ۶ عنوان تشکیل شده که به مباحث تحریم انرژی ایران، حمایت از آزادی در ایران، مسئولیت‌های سپاه پاسداران، تحریم مالی ایران، سلب فعالیت برخی شرکت‌های سرمایه‌گذار در ایران و جلوگیری از انحراف کالاهای خاص، خدمات و فناوری‌های مربوط به ایران و اوراق بهادار و بورس پرداخته می‌شود.

از بخش‌های مهم این لایحه افزایش اعمال تحریم‌ها علیه ناقضان حقوق بشر در ایران است.

مباحث مربوط به حقوق بشر در این لایحه در زیرمجموعه حمایت از آزادی در ایران طی سه بخش ۲۰۳، ۲۰۴ و ۲۰۵ به ترتیب به موضوعات کمک به دموکراسی در ایران، اعمال تحریم علیه افرادی که پس از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۹ متهم به نقض حقوق بشر شده‌اند و ارتقای آزادی اینترنت و دسترسی آزاد به اطلاعات در ایران می‌پردازد.

محورهای لایحه

الف) کمک به دموکراسی در ایران

- کمک به دموکراسی در ایران از طریق کمک مالی و سیاسی به افراد و سازمان‌هایی که برای احترام به حقوق بشر از جمله برابری‌های اساسی زنان فعالیت می‌کنند.
- جلب توجه افکار عمومی در سطح بین‌المللی توسط مقامات و نمایندگان ایالات متحده به موارد نقض حقوق بشر، آزادی مذهب، آزادی مطبوعات و آزادی اجتماعات توسط دولت ایران.

ب) اعمال تحریم‌ها علیه افراد خاصی که به داشتن مسئولیت یا دخالت و همدستی در نقض حقوق بشر علیه شهروندان و یا اعضای خانواده‌شان پس از انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۲ ژوئن ۲۰۰۹ در ایران متهم هستند.

- تهیه فهرستی از همه افراد مسئول یا دخیل در نقض حقوق بشر در حکومت ایران توسط رئیس‌جمهور و ارائه آن به کمیته‌های مربوطه در کنگره تا ۹۰ روز پس از وضع این قانون؛ شامل رهبر عالی، رئیس‌جمهور، اعضای کابینه، اعضای مجلس

خبرگان، اعضای وزارت اطلاعات یا هر عضو سپاه پاسداران به همراه سرداران و اعضای سازمان‌های شبه‌نظامی مانند انصار حزب‌الله و بسیج مستضعفین.

- اعمال تحریم‌های مشخص شده در مورد افرادی که نامشان در فهرست آمده است توسط رئیس‌جمهور.

- به‌روز رسانی لیست افراد تا ۶۰ روز پس از ارائه آن و نیز زمانی که اطلاعات جدیدی به‌دست می‌آید توسط رئیس‌جمهور.

- فهرست مورد نظر باید به‌صورت غیر طبقه‌بندی شده در اختیار عموم قرار گیرد و در وبسایت‌های وزارت خزانه‌داری و وزارت خارجه آمریکا گنجانده شود. اما می‌تواند ضمیمه‌های طبقه‌بندی شده داشته باشد.

- لحاظ کردن اطلاعات کشورها و سازمان‌های غیردولتی دیگر از جمله سازمان‌هایی که در ایران نقض حقوق بشر حکومت ایران را گزارش می‌کنند.

- تحریم‌ها تحت «قانون اختیارات فوق‌العاده اقتصادی بین‌المللی» انجام می‌شود که شامل بلوکه کردن دارایی‌ها، محدود یا ممنوع کردن تعاملات مالی و ورود و خروج دارایی‌هاست.

ج) لغو تحریم‌ها

- لغو تحریم‌های افراد مسئول و دخیل در نقض حقوق بشر بر ضد شهروندان و اعضای خانواده آنان بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۹ با ارائه شواهد معتبر به کمیته‌های مربوطه کنگره توسط رئیس‌جمهور.

- لغو تحریم‌ها در صورتی که رئیس‌جمهور به کنگره نشان دهد که حکومت ایران بدون قید و شرط همه زندانیان سیاسی از جمله شهروندان ایرانی که پس از انتخابات

ریاست جمهوری بازداشت شده‌اند را آزاد کرده و نیز رویه‌های خشن، بازداشت‌های غیرقانونی، شکنجه و سوءاستفاده از شهروندان ایرانی که فعالیت سیاسی مسالمت‌آمیز داشته‌اند را متوقف کرده است.

- لغو تحریم‌ها در صورتی که تحقیق شفاف درباره کشتارها، بازداشت‌ها و سوءاستفاده از فعالین سیاسی مسالمت‌جو بعد از انتخابات انجام شود و افراد مسئول تحت تعقیب قرار گیرند.

- لغو تحریم‌ها در صورت تشکیل قوه قضائیه مستقل و احترام به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی به رسمیت شناخته شده در اعلامیه جهانی حقوق بشر.

(د) تدوین استراتژی جامع برای ارتقای آزادی اینترنت و دسترسی به اطلاعات در ایران

- ارائه استراتژی جامع سالیانه توسط وزیر خارجه به کمیته‌های امور خارجی و بودجه مجلس نمایندگان و کمیته‌های روابط خارجی و بودجه سنا برای کمک به مردم ایران در استفاده آزادانه و ایمن از اطلاعات به فارسی و زبان‌های منطقه از طریق اینترنت،

- حمایت از توسعه تکنولوژی‌های ضدسانسور برای عدم مداخله حکومت ایران برای فعالیت‌های اینترنتی شهروندان،

- ایجاد توانمندی و دسترسی به ارتباطات امن موبایلی بین فعالان حقوق بشر و دمکراسی در ایران،

- تأمین منابع لازم برای آموزش امنیت دیجیتال برای فعالان رسانه‌ای، دانشگاهیان، اتحادیه‌ها و سازمان‌های غیردولتی در ایران،

- افزایش محتوای اینترنت به زبان‌های محلی،

- افزایش منابع ضروری برای کاهش آسیب‌پذیری حامیان حقوق بشر در ایران،

- گسترش پوشش جایگزین رادیویی، تلویزیونی، بخش زنده و ارتباطات شبکه‌های اجتماعی در درون ایران،

- گسترش اقدامات یاری‌رسانی و آموزش فعالیت‌های حقوق بشری و جامعه مدنی،

- مقابله با تمام اقدامات حکومت ایران برای ارسال پارازیت یا جلوگیری از ارسال سیگنال‌های ماهواره‌ای بین‌المللی،

- گسترش برنامه‌های سفارتخانه‌های آمریکا در سراسر جهان برای ارتباط با محافل دگراندیش ایران.

۲-۱. قطعنامه پارلمان اروپا برای تعیین گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران

پارلمان اروپا در نشست ۱۹ اسفندماه ۱۳۸۹ خود به قطعنامه‌ای درباره ایران رأی داد که طی آن از سازمان ملل متحد خواسته شده بود مجدداً گزارشگر ویژه‌ای برای تحقیق در موارد نقض حقوق بشر در ایران تعیین کند.

در این قطعنامه که رویکرد سیاست‌های این اتحادیه را در برابر ایران روشن می‌کند. نکات زیر برگرفته از این قطعنامه است که موضع و خواسته‌های اتحادیه اروپا در قبال ایران را بیان می‌کنند. این قطعنامه ۶۲ رأی موافق (از مجموع ۶۷ رأی) به تصویب پارلمان اروپا رسیده است:

- بازداشت رهبران مخالفان، میرحسین موسوی و مهدی کروبی به همراه همسران آنها توسط نیروهای امنیتی ایران را قویاً محکوم می‌کند و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط آنهاست.

- از مقامات ایران می‌خواهد تمام افرادی را که به‌خاطر اعمال مسالمت‌آمیز حق

آزادی بیان و حق اجتماعات خود بازداشت شده‌اند فوراً آزاد کند.

- در مورد گسترش نقش شاخص و فزاینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در جامعه ایران، نیروهای نظامی ایران و جنبه‌های سیاسی و اقتصادی آن هشدار می‌دهد.
- نگرانی از اینکه براساس گزارشات سالانه در مورد مجازات اعدام در ایران، بیشترین تعداد اعدام‌ها نسبت به ۱۰ سال گذشته در سال ۲۰۰۹ اجرا شده است و همین امر موجب شده تا ایران به‌عنوان کشوری با بیشترین تعداد سرانه اعدام در جهان شناخته شود.
- درخواست تعیین مجدد گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد برای تحقیق در موارد نقض حقوق بشر در ایران را دارد.

۲. اقدامات و مواضع دولت‌ها

۲-۱. تحریم مقامات سپاه پاسداران، نیروی انتظامی و نیروی مقاومت

بسیج توسط وزارتخانه‌های خارجه و خزانه‌داری آمریکا

وزارت خارجه و وزارت خزانه‌داری ایالات متحده در ۱۹ خردادماه ۱۳۹۰ نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و فرمانده آن اسماعیل احمدی‌مقدم، سپاه پاسداران و سازمان بسیج را با ادعای «سرکوب» شهروندان ایرانی در رویدادهای پس از انتخابات سال ۱۳۸۸ تحریم کرد.

به‌موجب این تحریم هرگونه دارایی افراد و نهادهای تحریم شده در حوزه قضایی آمریکا توقیف می‌شود و شهروندان و سازمان‌های آمریکایی نیز از هرگونه

داد و ستد با آنها منع می‌شوند.

همزمان با اعلام این تحریم‌ها، هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا، با صدور بیانیه‌ای مسئولان ایرانی را در مورد رویدادهای جهان عرب به دورویی متهم کرد و مدعی شد حکومت ایران فضای آزادی بیان را محدود کرده و ایالات متحده از حکومت ایران می‌خواهد به نقض حقوق بشر پایان بخشد.

۲-۲. آمریکا و اتحادیه اروپا چند مقام ایرانی را در ارتباط با درگیری‌های سوریه تحریم کردند

روز جمعه، ۳ تیرماه ۱۳۹۰ (۲۴ ژوئن)، کشورهای عضو اتحادیه اروپا تحریم‌هایی را در ارتباط با درگیری‌ها در سوریه وضع کردند. این تحریم‌ها شامل چهار نهاد وابسته به تشکیلات نظامی سوریه و هفت نفر از جمله سه مقام ایرانی است.

اتحادیه اروپا سه تن از فرماندهان سپاه پاسداران را با ادعای «کمک به حکومت سوریه در مقابله با تظاهرات اعتراضی در آن کشور» تحریم کرده است.

براساس این اطلاعیه، سرلشگر پاسدار محمدعلی جعفری، فرمانده کل سپاه پاسداران، سرلشگر پاسدار قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران و حسین طائب، رئیس سازمان اطلاعات سپاه پاسداران مشمول تحریم‌های اتحادیه اروپا قرار گرفته‌اند.

اتحادیه اروپا این سه عضو سپاه پاسداران را با ادعای «تأمین امکانات تجهیزاتی و پشتیبانی برای کمک به رژیم سوریه در سرکوب اعتراضات در آن کشور» تحریم کرده است.

دولت آمریکا نیز در ۲۹ ژوئن ۲۰۱۱ (۸ تیرماه ۱۳۹۰) نیروی انتظامی ایران، اسماعیل احمدی‌مقدم، فرمانده این نیرو و احمدرضا رادان، جانشین فرمانده نیروی انتظامی را با ادعای کمک به دولت سوریه در سرکوب معترضان این کشور تحریم کرده است.

وزارت خزانهداری و امور خارجه آمریکا در بیانیه‌ای مشترک احمدرضا رادان را متهم کرده‌اند که در ماه آوریل سال جاری به دمشق سفر و درباره سرکوب معترضان سوری به مقام‌های امنیتی حکومت بشار اسد «کمک‌های [تخصصی]» ارائه کرده است.

۲-۳. آمریکا، کانادا و بریتانیا به دنبال محدودسازی سفر مقامات ایرانی

سه کشور آمریکا، کانادا و بریتانیا به دنبال محدود کردن سفر مقامات ایرانی به خارج از ایران در راستای اجرای تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران هستند.

وزرای خارجه ایالات متحده آمریکا و بریتانیا در این رابطه در روز ۸ ژانویه ۲۰۱۱ (۱۷ تیرماه ۱۳۹۰) بیانیه‌هایی صادر کرده‌اند. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا آمده است که بریتانیا و آمریکا محدودیت‌های صدور ویزا و سفر برای مقامات ایرانی را به مورد اجرا گذاشته‌اند. کانادا هم حمایت خود از این اقدام را اعلام کرده است. دانشمندان، مهندسان و افراد دست‌اندرکار در خرید قطعات و تجهیزات نیز مشمول این محدودیت‌ها شده‌اند. همچنین اقداماتی را علیه آن دسته از مقاماتی که به ادعای آنان مرتکب نقض حقوق بشر شده‌اند، از جمله وزرای کابینه، مقاماتی در قوه قضائیه، مقامات مسئول در حوزه زندان‌ها و افراد مرتبط با آن پس از انتخابات سال ۲۰۰۹ صورت داده‌اند.

۲-۴. بیانیه ویلیام هیگ، وزیر امور خارجه بریتانیا، به مناسبت سالگرد

انتخابات سال ۱۳۸۸

ویلیام هیگ، وزیر امور خارجه انگلیس، با صدور بیانیه‌ای در ۲۲ خردادماه ۱۳۹۰ به مناسبت سالگرد انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۸۸ ایران بر لزوم اجرای تعهدات بین‌المللی حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی تأکید کرد.

وی به حوادث پس از انتخابات اشاره و آن را با تظاهرات مردم تونس و مصر و نقاط دیگر جهان عرب مقایسه کرد. همچنین مدعی شد «شواهد زیادی در دست است که ایران این روش‌های سرکوب را به متحد دیرینه خود سوریه صادر می‌کند تا حاکمان سوریه با هجوم بر مردم خود بر سر قدرت بمانند».

۲-۵. ابراز نگرانی کشورهای اروپایی از دستگیری مریم مجد عکاس ایرانی

دولت انگلیس از دستگیری شماری از زنان ایرانی خبر داده، آنها را فعالان زن نامیده و از دستگیری آنان انتقاد کرده است.

ویلیام هیگ، وزیر خارجه انگلیس در ۱۰ تیرماه ۱۳۹۰ از مریم مجد، عکاس، مهناز محمدی، فیلمساز، زهرا یزدانی، روزنامه‌نگار، مریم بهرمان، فعال حقوق زنان و منصوره بهکیش، از گروه مادران عزادار نام برده و مدعی شده است که آنها بدون اتهام مشخصی دستگیر شده‌اند.

مریم مجد، عکاس ورزشی حدود دو هفته پیش و در آستانه سفر به آلمان برای پوشش خبری جام جهانی فوتبال زنان بازداشت شد.

دیگر کشورهای اروپایی نیز از جمله آلمان، هلند و نروژ از بازداشت شماری از

فعالان زن در ایران طی هفته‌های اخیر انتقاد یا ابراز نگرانی کرده‌اند.

۲-۶. اظهارات نماینده دائم آمریکا در شورای حقوق بشر سازمان ملل مبنی بر لزوم افزایش فشارها بر ایران

خانم آیلین داناو، نماینده دائم آمریکا در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ۹ تیرماه ۱۳۹۰ (۳۰ ژوئن ۲۰۱۱) مدعی شد که «اگر ایران به احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر اجازه ورود به این کشور را ندهد، او در خارج از ایران تحقیق همه‌جانبه‌ای درباره نقض حقوق بشر در این کشور انجام خواهد داد».

وی گفته است که «احمد شهید در کشورهای هم‌مرز ایران با کسانی که در تبعید هستند و با ایرانیان مهاجر در سراسر جهان صحبت خواهد کرد و گزارش همه‌جانبه‌ای در مورد نقض حقوق بشر که در سال‌های اخیر داخل مرزهای ایران صورت گرفته، تهیه خواهد کرد».

۳. مواضع نهادهای بین‌المللی حقوق بشر

۳-۱. انتخاب گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در امور ایران

شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در هفدمین نشست خود که از ۳۰ می تا ۱۷ ژوئن ۲۰۱۱ در ژنو برگزار شد، در ۲۷ خردادماه ۱۳۹۰ (۱۷ ژوئن ۲۰۱۱)، احمد شهید، وزیر خارجه پیشین مالدیو، را به‌عنوان گزارشگر ویژه حقوق بشر در امور ایران انتخاب کرد. این شورا که ۴۷ عضو دارد به‌ویژه از سرکوب مخالفان و همچنین

افزایش مجازات اعدام در ایران ابراز نگرانی کرده و خواستار همکاری مقام‌های ایرانی با گزارشگر منتخب شده است.

همزمان ایالات متحده و اتحادیه اروپا نیز بار دیگر مدعی شدند که وضع حقوق بشر در ایران نگران‌کننده است و به موارد شکنجه، بازداشت‌ها و دادگاه‌ها در ایران اشاره کرده‌اند.

براساس مصوبه شورای حقوق بشر، آقای شهید موظف است گزارش‌های مربوط به نقض حقوق بشر در ایران را بررسی کرده و گزارش نهایی خود را در نشست در ماه سپتامبر، به اعضای شورای حقوق بشر و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه کند.

در گذشته رینالدو گالیندوپل (از سال ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۳) و موریس کاپیتورن (از سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۰) به‌عنوان نمایندگان ویژه حقوق بشر سازمان ملل چند بار به ایران آمدند و گزارش‌های متعددی در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران تهیه کردند که اکثر آنها منفی بود.

۳-۲. برگزاری نشست جانبی شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد درباره وضعیت حقوق بشر در ایران

در حاشیه هفدهمین اجلاس شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد نشست جانبی درباره وضعیت حقوق بشر در ایران در روز ۱۶ خردادماه ۱۳۹۰ (۶ ژوئن) با حضور نمایندگان کشورها و سازمان‌های غیردولتی حقوق بشری غیرایرانی و جمعی از فعالان حقوق بشر ایرانی در اروپا، در مقر اروپایی سازمان ملل متحد در ژنو برپا شد.

همچنین در هفدهمین اجلاس شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد خانم ناوی پیلای، کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل گزارشی ارائه داد که در آن به حوادث پس از انتخابات اشاره و نسبت به وضعیت حقوق بشر در ایران ابراز نگرانی شده بود.

۳-۳. تشکیل کمپین عفو بین‌الملل در دفاع از حقوق کارگران ایرانی

سازمان عفو بین‌الملل، مدافع جهانی حقوق بشر، روز جمعه ۲۰ خردادماه ۱۳۹۰ همزمان با یکصدمین نشست سالیانه سازمان بین‌المللی کار در شهر ژنو سوئیس، کمپین یکساله‌ای را در دفاع از حقوق کارگران ایرانی با همکاری اتحادیه‌های بین‌المللی کارگری، مانند فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل و کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری، تشکیل داد. این سازمان با تأکید بر اینکه «حقوق کارگران حقوق بشر است» از رفتار جمهوری اسلامی ایران با فعالان مستقل سندیکایی که از حقوق کارگران دفاع می‌کنند انتقاد کرده است.

۴. اقدامات و مواضع گروه‌های مخالف

۴-۱. درخواست گروهی از ایرانیان مقیم خارج از کشور برای اعزام سریع‌تر

گزارشگر ویژه به ایران

گروهی از ایرانیان مقیم خارج از کشور در نامه‌ای به بان‌کی‌مون، دبیرکل سازمان ملل متحد در ۱۱ خردادماه ۱۳۹۰ (اول ژوئن ۲۰۱۱) با ادعای نامناسب بودن وضعیت

زندانیان عقیدتی و سیاسی در ایران خواستار تسریع در انتخاب و اعزام گزارشگر ویژه حقوق بشر به تهران شده‌اند.

۲-۴. نامه برخی چهره‌های گروه‌های مخالف به احمد شهید در مورد

وضعیت حقوق بشر در ایران

۶۷ نفر از چهره‌های شناخته شده ایرانی در خارج از کشور در نامه‌ای در ۱۰ تیرماه ۱۳۹۰ (اول ژانویه ۲۰۱۱) به احمد شهید، گزارشگر ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، مدعی شده‌اند «تجاوزات حکومت جمهوری اسلامی» در ایران به حقوق بشر بی‌سابقه است.

نویسندگان در این نامه با ادعای دستگیری‌های فعالان حقوق زنان، حقوقدانان، روزنامه‌نگاران، دانشجویان، رهبران کارگری و فعالان حقوق بشر و موارد اعتصاب غذا، اقدام به خودکشی و مرگ مشکوک زندانیان در بند، میزان اعدام‌ها را رو به افزایش توصیف کرده‌اند.

رامین جهانگللو، یرواند آبراهامیان، حسین قاضیان، مهرانگیز کار، پیام اخوان، عباس امانت، داریوش آشوری، رضا براهنی، مهرزاد بروجردی، حمید دباشی، منصور فرهنگ، احمد کریمی حکاک، فرهاد خسروخاور، آزاده کیان، هدایت متین دفتری، عباس میلانی و نیره توحیدی از جمله امضاکنندگان این نامه هستند.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۰۹۱۲

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: خیرنامه کمیته حقوق بشر (۱)

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: سمانه احمدخان بیگی

ناظر علمی: محمد جمشیدی

متقاضی: زهره الهیان (نماینده مردم تهران، ری، شمیرانات و اسلامشهر)

سرپرستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۵/۳